మంచుతెరలు

- తాడేపల్లి శివరామకృష్ణారావు

(గత సంచిక తరువాయి)

లలిత చెప్పటంతో వెళ్ళాలా వద్దా అని నిలబడ్డ భామినీని వెళ్ళమన్నట్టు సైగచేసింది రేఖ.

"అయినా ఇంత వ్యాపారసూత్రాలు అంటూ, ఇందాక మీ డాడీ ముందు, ఉపన్యాసం ఇచ్చావు,. అవన్నీ చెప్పి మూడు నిమిషాలు కాకముందే మొదటికొస్తున్నావు. ఎవరో మీ ఆఫీసునుండి బయటకు రహస్యాలు మోస్తున్నారని నీకు తెలుసు. ఎవరో తెలియదు. వారెవరో తెలిసేవరకూ ఇటువంటి విషయాల్లో జాగ్రత్తపడొద్దూ!"

అవును లలిత మాటల్లోనూ వాస్తవం ఉంది. ఎవరో తెలియకుండా ఈ రెండో కొటేషన్‌ను కూడా బయటకు చేరవేసే వాళ్ళకు అప్పగిస్తే ఎలా? అసలు ఎవరీ పనిచేస్తున్నారో ముందుగా తెలుసుకోవాలి. ఆ తరువాత రేఖ ఆలోచనలు పూర్తిగాకముందే లలిత అన్నది.

"ఇప్పుడు మనిద్దరికీ పనేం లేదుకదా! మనమే స్వయంగా వెళ్ళి వీటిని అందజేసొద్దాం"

లలిత మాటలకు ఉలిక్కిపడింది రేఖ.

"నేనా? కోటేషన్ పేపర్లు అందచేయటానికి స్వయంగా వెళ్ళటమా? నెవ్వర్. ఒక గుమాస్తా చేసేపని నేను చేస్తే నా విలువేమవుతుంది? నాకంత దిగజారాల్సిన అవసరంలేదు" మళ్ళీ ఆమెలో మొదటి రేఖ ప్రవేశించింది.

ఆమె మనసులోని భావం కనిపెట్టింది లలిత.

'ఈ అహంకారం, అహంభావం నుండి ముందు దీన్ని బయటకు తీసుకురావాలి. అప్పుడే తాననుకున్నది సాధించగలుగుతుంది' అనుకుని రేఖ చేతిలోని కవర్‌ను అందుకున్నది.

"పోన్లే నేనే వెళ్ళొస్తాను. ఎవరు అందజేస్తే ఏముంది? కొటేషన్ కాగితాలు వాళ్ళకు ముట్టాలి. ముట్టినట్లు మనకు రసీదు కావాలి అంతేకదా!"

ఆమె మాటలకు విస్మయపడింది రేఖ.

"అదేమిటే! నువ్వెళ్తే ఒకటి, నేను వెళ్తే ఒకటా! ఇద్దరిలో ఎవరు వెళ్ళినా ఒకటే. గుమాస్తా చేసే పని మనం చేయటమేమిటి? ఇట్స్ రిడిక్యులస్"

"మరేం చేద్దాం చెప్పు. నీ ఆఫీసులో వాళ్ళనా నమ్మలేవు. నువ్వా నీ అభిజాత్యాన్ని వదులుకోలేవి. ఏ అభిజాత్యం, అతిశయం లేని నాలాంటి వాళ్ళను ఉపయోగించుకో. దీని ఫలితమేమిటో ముందు ముందు నీకే తెలుస్తుంది" అని కవర్‌తో సహా లేచింది.

"ఉండు నేనూ వస్తాను. నీ కారు తేలేదుగా. నా కారులో డ్రాప్ చేస్తాను"

"నన్ను గాంధీనగర్‌లో దింపు. అక్కడ షెడ్‌లో నా కారు ఉంది. తీసుకెళ్తా"

"ఏం ఏమన్నా విశేషమున్నదా ఏమిటి? నన్ను అవాయిడ్ చేయాలని చూస్తున్నావు" కళ్ళెగరేస్తూ అన్నది రేఖ.

"అంత సీన్ నాకు లేదని నీకు తెలుసు. నేనెప్పుడో మా బావకు వాగ్దత్తను. అయినా ఈ విషయంలో నీకున్నంత ధైర్యం అందరికీ ఉండొద్దూ"

"ఎప్పుడూ ఊరిస్తున్నావుగానీ, మీ బావను ఒక్కసారి కూడా పరిచయం చెయ్యవేమే. మేమేమన్నా ఎగరేసుకు వెళ్తామన్న భయమా లేక.?"

"నువ్వు ఎగరేసుకు వెళ్ళే ప్రయత్నాలు చేసినా అంత తేలిగ్గా బుట్టలో పడే రకం కాదులే మా బావ. అయినా నేనేమన్నా రోజూ అతన్ని కలుస్తాననుకున్నావా ఏమిటి? ఏదో వాళ్ళు మా ఇంటికి వచ్చినప్పుడో లేక మేము వాళ్ళింటికి వెళ్ళినప్పుడో. మా బావగురించి నాకో సీక్రెట్ ఈ మధ్యే తెలిసింది. అదెంత నిజమో తేలాల్సి వుంది" ఊరిస్తూ అంది లలిత.

"ఏమిటే ఆ సీక్రెట్? దొంగ చాలా అడ్వాన్స్‌లో ఉన్నావు. ఇందులో నీకంటే పూర్. ఒక్క అడుగు కూడా వేయలేకపోతున్నా."

"ఎన్ని కబుర్లయినా చెబుతావు ఇప్పుడు. తీరా ఆ టైము వచ్చిందంటే ఎవరికీ చెప్పకుండా నీ కలల రాకుమారుడితో చెక్కేస్తావు. అయినా నీ అభిజాత్యం, పట్టుదలలే నీలోని అసలు వ్యక్తిని బయటకు రానివ్వటంలేదు. నీకుగా నువ్వు వాటి మధ్య బందీగా చిక్కుకుపోయావు. ముందు వాటినుంచి బయటపడి ఎదుటివ్యక్తిని కూడా మనిషిలా గుర్తించటం నేర్చుకో. ఆ తరువాత అన్నీ అవంతట అవే కలిసొస్తాయి"

లలిత మాటలకు రేఖ ముఖం జేబురించింది.

మాట్లాడుతూ మాట్లాడుతూనే ఇది నన్ను ఎగతాళి చేస్తోంది. అవమానం చేస్తోంది. ప్రేమకు తాను పనికిరానని ముద్రవేస్తోంది. దీని రోగం కుదర్చాలంటే ఎలా? ఇంత ప్రాణస్నేయితురాలు కూడా ఈ రోజు ఇలా తనను తక్కువ చేసుకోమని ఎందుకు చెబుతోంది?

ఇది నిజంగా దానికి పుట్టిన ఆలోచనేనా లేక ఎవ్వరైనా వెనక ఉన్నారా? నిజమే. తనకు తాను స్థాయి తగ్గించుకునేందుకు ఎట్టి పరిస్థితుల్లోను ఒప్పుకోదు. ఎందుకు తగ్గించుకోవాలి? దేవుడు అందర్నీ మనుషుల్లా పుట్టించినా మనిషికి, మనిషికి మధ్య ఎన్నో వ్యత్యాసాలు, ఎన్నో తేడాలు. మరెన్నో అంతరాలు. కేవలం తననే ఎందుకు ధనవంతురాలిగా పుట్టించాలి? ఆ సాగర్‌లాంటి వాళ్ళను ఎందుకు లేమిలో పుట్టించాలి? ఈ తేడాల కారణంగానే తాము ఆదేశిస్తే అమలు చేసే స్థితిలో సాగర్‌లాంటి వాళ్ళున్నారు. తాము ఎప్పుడూ అధికారం చెలాయించేందుకే ఉన్నాం. లేమిలో ఉన్నవాళ్ళు మా అధికారాన్ని భరించేందుకు ఉన్నారు. ఆలోచిస్తూనే డ్రైవింగ్ చేస్తోంది.

తన ఆలోచనలు, అభిప్రాయాలు తెలిసీ ఇవాళ ఇదేదో కొత్తగా మాట్లాడుతోంది. చూద్దాం. ప్రస్తుతానికి దీనితో వాదన పెట్టుకోవటం అనవసరం. తాను నమ్మిన, తనను ప్రేమించే ఏకైక స్నేహితురాలిదొక్కటే. మిగిలినవారంతా తన డబ్బును చూసి తనతో చెలిమి కోసం పాకులాడేవారే.

"ఏమిటే ఆలోచిస్తున్నావు. నా మాటలేమైనా నిన్ను బాధించాయా? లేక ఏమిటిది ఇవాళ కొత్తగా మాట్లాడుతోందనుకుంటున్నావా? అనవసరంగా నేనేదీ మాట్లాడనని నీకు తెలుసు. నేనేది మాట్లాడినా దాని ప్రయోజనం వేరే ఉంటుందనీ తెలుసు. కాబట్టి ఆలోచనలను కట్టబెట్టి ఆ పక్కగా కారాపు. అదిగో గ్యారేజీ దాటేస్తున్నాం కూడా" లలిత మాటలకు సడన్ బ్రేక్ వేసింది. వెనక ఏదో చప్పుడైనట్టు శబ్దం వినిపించింది. సైడ్ మిర్రర్‌లో నుంచి వెనక్కి చూసిన రేఖ ముఖం పట్టరాని ఆగ్రహంతో జేవురించింది. ఆమె కారుకు సడన్ బ్రేక్ వేయటంతో వెనకే వస్తున్న బైక్ బ్రేక్ పడక ఆమె కారును ఢీకొన్నది.

అసలే కొత్తకారు. ఇష్టపడి కొనుక్కున్నది కావటంతో దానికేమైనా అయితే రేఖ మనసు చివుక్కుమంటుంది. ఆగ్రహంతో కారు డోర్ తీసి విసురుగా వెనక్కి నడిచింది. కారు వెనక బైక్‌పై సాగర్, శర్మ ఉన్నారు. వాళ్ళను చూడ్డంతోనే ఆమెకు కోపం ఆగలేదు.

"ఇడియట్స్! ఏమిటి నన్నిలా ఫాలో అవుతున్నారు? నేనెక్కడికి వెళితే అక్కడ ప్రత్యక్షమవుతున్నారు. అయినా బైక్ నడపటం రానివాళ్ళకు రోడ్డుపైకి రాకూడదని తెలియదా! లేక ఏదైనా దెబ్బతగిలితే డబ్బున్నది కదా కాస్తో కూస్తో లాగుదామనుకున్నారేమో జాగ్రత్త!" ఆ తరువాత ఆగ్రహంతో ఆమెకు మాటలు రావటంలేదు.

అప్పుడే కార్లోంచి దిగుతున్న లలితను చూసి చిన్నగా నవ్వాడు సాగర్.

అతను నవ్వటం చూసిన తరువాత మరింత చిర్రెత్తుకొచ్చింది రేఖకు.

తానిక్కడ మాట్లాడుతుంటే అటువైపున్న లలితను చూస్తూ నవ్వుతాడేమిటి? తనంటే లెక్కలేదని చెప్పటమా?

"అయినా మా కారే దొరికిందా మీకు?" వెనక్కి వెళ్ళి కారును చూస్తూ అంది లలిత. వెనక కారు డిక్కీ దగ్గర దెబ్బతిని సొట్ట కనిపించింది.

"ఏమిటోనండీ బాబూ! నా ప్రారబ్ధం కాకపోతే మీ స్నేహితురాలితో ఎప్పుడూ నాకు ఘర్షణ తప్పటంలేదు. ఎప్పుడు కలుసుకున్నా ఇదిగో ఇలాగే జరిగిపోతోంది. ఏమిటో మొదట మా చూపులు మంచివేళలో కలుసుకున్నట్టు లేదండీ."

నర్మగర్భంగా అంటూ రేఖను చూశాడు సాగర్.

"మిష్టర్ నోరు జారకు జాగ్రత్త. చూపులు కలవటమేమిటి? అతిగా మాట్లాడితే ఫలితం అనుభవిస్తావ్"

రేఖ ఆగ్రహానికి మౌనం వహించాడు.

"ఏమిటి మేడమ్ నోరు జారింది మీరు. పైగా మావాణ్ణి అంటారు. అయినా మీరేమన్నా సడన్‌బ్రేక్ వేస్తారని కలగన్నామా? రోడ్డుపై వెళ్తున్నప్పుడు ట్రాఫిక్ రూల్స్ మీరెందుకు గమనించరు? మొన్నటికి మొన్నా అంతే. వెనక వస్తున్న వాహనాలను కూడా గమనించి డ్రైవ్ చేస్తే ఈ తిప్పలు, మాటలు ఉండవు కదా!" శర్మ కల్పించుకుంటూ అన్నాడు.

అన్న తరువాత తాను కాస్త ఎక్కువగా మాట్లాడినట్టనిపించింది. తగ్గమన్నట్టు పక్కనే ఉన్న లలిత కళ్ళతో చెప్పటంతో నిదానించాడు.

"అయినా శర్మా! మాటలెందుకు లేరా! మనదే తప్పని ఆమె భావిస్తున్నప్పుడు తగిన పరిహారం కూడా ఇవ్వాలి. సరే. వెళ్ళి లోపల మెకానిక్ శేఖర్ ఉన్నాడేమో చూడు" అన్నాడు సాగర్.

తనను వారిస్తున్న సాగర్‌ని చూస్తూ గారేజీ లోపలికి నడిచాడు.

"ఉండండి లోపల నాకారు ఉంది. నేనూ వస్తాను" అని అతనితో పాటే నడిచింది లలిత. వాళ్ళిద్దరూ నవ్వుకుంటూ కబుర్లు చెప్పుకుంటూ వెళ్తుంటే అనుమానంగా చూసింది రేఖ.

శర్మ మాట్లాడిన తరువాత బయట నిలబడివున్న సాగర్‌ను చూసి పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చాడు శేఖర్.

"సార్! మీరిక్కడ..!? రండి సార్ లోపల ఏసీ రూమ్ ఉంది. కొద్దిసేపు కూర్చుంటే కారు రిపేరు చేసిచ్చేస్తాను" తనను గమనించకుండా సాగర్‌కు ఎక్కడలేని గౌరవం ఇవ్వటం రేఖను ఇంకా రెచ్చగొట్టయింది. అందరూ వీడినేమిటంత గౌరవిస్తారు?

తనకు తెలిసినవాళ్ళు కూడా అతన్ని చూడగానే ప్రపంచంలోని గౌరవాభిమానాలన్నీ చూపిస్తారెందుకు? ఆ సమయంలో తననెవరూ పట్టించుకోరేమిటి? ఇదో పజిల్‌లా అనిపించింది ఆమెకు.

"చూడు శేఖర్. నావల్ల పాపం మేడమ్‌గారి కారు దెబ్బతిన్నది. దాని సంగతి ముందు చూడు. బిల్లు నేనిస్తాను. మేడమ్‌గారి దగ్గర తీసుకోకు"

సాగర్ మాటలకు శేఖర్ కారు దెబ్బతిన్న ప్రదేశంలో చూశాడు.

"చాలా చిన్నదే సార్. కాకపోతే ఒకరోజు పడుతుంది. ఢీ ఇచ్చిన చోట కారు పెయింట్ పోయింది. టింకరింగ్ చేయాలి. అందువల్ల కారును ఒక్కరోజు నాకు అప్పగించాలి"

శేఖర్ మాటలకు

"అక్కర్లేదు. నేను మా గారేజీలో చూపిస్తాను" అంది.

అంతలో తనకారు తీసుకుని వచ్చిన లలిత "ఏమిటే! సాగర్‌గారితో అంత యిదిగా మాట్లాడుతున్నావు. ఒకసారి మాట్లాడితే మళ్ళీమళ్ళీ మాట్లాడాలనిపోస్తోంది కదూ!"

చిలిపిగా అంటున్న లలితను కోపంగా చూసి "ముందు నువ్వు నోర్మూయ్!" అని కసిరింది.

నవ్వుకుంటూ తన కారు తలుపు తీసింది లలిత. సరిగ్గా అప్పుడే అదే కారులోంచి దిగాడు శర్మ. ఇదేమిటో శర్మతో ఎక్కువ చనువుగా ఉంటున్నట్టున్నది. దీని సంగతి తరువాత ఇప్పుడేం చేయాలి? భగవంతుడా ఏమిటి ఈ ఇరకాట పరిస్థితి?

"శర్మా! శేఖర్‌కి పదివేలుంటే ఇచ్చేయి. శేఖర్ కారు తప్పనిసరిగా రేపటికి రెడీ చెయ్యి. బిల్లు ఇంకా ఎక్కువైతే శర్మకు ఫోన్ చెయ్యి. అంతేగానీ ఎవరో ఒకరి దగ్గర తీసుకోకు" రేఖ వంక చూస్తూ మోటారు సైకిల్ దగ్గరకు నడిచాడు.

ఏదో మాట్లాడాలని రేఖ ప్రయత్నించినా అదేమీ పట్టించుకోనట్లు తన బైక్‌ను స్టార్ట్ చేసి ముందుకు దూకించాడు.

ఏమిటి ఇలా ఇతని దగ్గర ఇరుక్కుపోతున్నాను? అయినా అతను చెప్పినంత మాత్రాన ఇక్కడే ఇవ్వాలని ఏముంది?

"మా మెకానిక్ ఉన్నాడు అతని దగ్గరే ఇస్తాను" మొండిగా అంటున్న రేఖను చూసి, "నీ ముఖం. ఇతను మంచి మెకానిక్. అందుకే వెతుక్కుంటూ వచ్చి నేనిక్కడే కారు ఇస్తుంటాను. మాట్లాడకుండా కారెక్కు. రేపొచ్చి కారు తీసుకెళ్దాం" మందలింపుగా అంది లలిత.

"అదికాదే కారు గురించి, మెకానిక్ గురించి కాదు నా ఆలోచన. ఆ సాగర్ గురించే. ఎప్పుడూ ఇలా ఇరకాటంలో పెట్టి మాయమాటలతో డబ్బు చెల్లించేస్తుంటాడు. ఇది నాకు మూడోదో నాలుగోదో అనుభవం. ఎప్పుడూ ఇలా ఇరుక్కుపోవటం, అతను ముందు ముందు దీన్ని అడ్వాంటేజీగా తీసుకుంటాడేమోనని అనుమానం. ఇక ఇక్కడితో ఇతనికి ఫుల్‌స్టాప్ పెట్టాల్సిందే"

"సరేలే అలాగే చేద్దువుగానీ, నిన్ను మీ ఇంటి దగ్గర డ్రాప్ చేస్తాను. పద"

రేఖ తలూపి నీరసంగా లలిత కారెక్కింది.

5

ఇంటికి వెళ్ళి చిరాగ్గా ఉండటంతో స్నానం చేసి అందంగా తయారైన రేఖకు కాసేపు రిఫ్రెష్‌గా కూర్చోవటం అలవాటు. అదే అలవాటు ప్రకారం తన గదిలో ఎదురుగా ఉన్న షెల్ఫ్‌లోంచి పుస్తకం తీసుకుని తీరుబడిగా సోఫాలో కూర్చుని పుస్తకం తెరిచింది. ఒకటి రెండు లైన్లకంటే ఎక్కువ చదవలేకపోయింది. చదివేదేమీ బుర్రకు ఎక్కటం లేదు. ఆమె మనసునిండా సాగర్ గురించి ఆలోచనలే.

ఏమిటిలా ఎప్పుడు కలుసుకున్నా తాము ఉప్పూ నిప్పులా కీచులాడుకునే సంఘటనలే ఎదురవుతున్నాయి. ప్రతిచోటా అతనిదే పైచేయి అవుతోంది. ఏదో తుఫాను వచ్చినట్టుగా ఉంటుంది తన మనసు ఆ సమయంలో. అన్ని విషయాల్లోను కచ్చితంగా ఉండే తాను అతని దగ్గర ఎందుకు ఉండలేకపోతోంది? అయినా అతని ముఖంలో మచ్చుకైనా చిరాకు అనేది కనిపించదే? ఎప్పుడూ నవ్వుతూనే ఉంటుందా ముఖం. నిజంగా అతని నవ్వెంత బాగుంటుంది. అలా నవ్వుతుంటే ఇంకా ఇంకా చూడాలనిపిస్తుంది. కానీ అలా చూసే పరిస్థితుల్లో తామెప్పుడూ కలుసుకోలేదు. కలుసుకున్నప్పుడల్లా ఏవో కీచులాటలే. అంత నెమ్మదిగా, ఎవరినైనా లెక్కచేయని విధంగా ఎలా ఉండగలుగుతున్నాడతను? ఈసారి అతను నవ్వుతున్నప్పుడు ఫోటో తీయించాలి. అదే అతను కలిగినింట్లో పుట్టి ఉంటే ఎంత బాగుండేది - ఆమె ఉలిక్కిపడింది.

ఏమిటి ఎన్నడూ లేనిది ఇవాళ ఆ సాగర్ గురించి ఆలోచిస్తోంది. మరో వ్యక్తి గురించి అదీ తన స్థాయికాని వ్యక్తి గురించి అసలు పట్టించుకోని తాను ఇవాళేమిటి ఇలా సాగర్ గురించి ఆలోచిస్తోంది. తన మాట మనసు అసలు వినిపించుకోవటంలేదు. తానేమైనా అతన్ని..?!

ఛ.ఛ.కాదు. కానేకాదు. ఏదో యధాలాపంగా ఆలోచిస్తోంది అంతే. ఆమె ఆలోచనలకు అంతరాయం కలిగిస్తూ ఫోన్ మోగింది. ఎక్కడినుండా అని నెంబర్ చూసింది. లలిత పేరు చూసి లిఫ్ట్ చేసింది.

"హాయ్! రెస్టు తీసుకుంటుంటే భంగం కలిగించానా? నాకు తెలిసిన విషయం వెంటనే నీకు పాస్ చేయకపోతే పిచ్చెక్కినట్టుంటుందని తెలుసుగా. అందుకే ఫోన్ చేశాను."

"అసలు సంగతి చెప్పవే. చంపక"

"ఏమిటంత చికాగ్గా ఉన్నావు. ఎనీథింగ్ సీరియస్?!"

"ఆ! అంతా సీరియస్సే. ఏమిటో ఇవాళ పిచ్చిపిచ్చి ఆలోచనలతో చికాగ్గా ఉంది. అనవసరమైన మనుషులు గుర్తుకొస్తున్నారు"

"కొంపదీసి సాగర్ ఏమైనా గుర్తుకొచ్చాడా?" అనుమానంగా అడిగింది.

దీని దగ్గరేమైనా దుర్భిణీ యంత్రం ఉందా, ఇట్టే పట్టేస్తుంది? నేనిక్కడ ఆలోచిస్తుంటే నా ఆలోచనల్ని అదెక్కడి నుండో పసిగట్టేస్తుంది. ఎప్పుడూ ఇంతే! దగ్గరలో ఉన్నా, దూరంలో ఉన్నా తన ఆలోచనలు దానికిట్టే తెలిసిపోతాయి. ఇదెట్లా! లేకపోతే చీకట్లో రాయి విసురుతుందా? అంతే. అయివుంటుంది.

ఇప్పటివరకు తామిద్దరం సాగర్ విషయాన్నే కదా మాట్లాడుకుంది. దాన్ని ఆధారం చేసుకునే అది ఒక రాయి విసిరివుంటుంది. నేనేమో దొరికిపోతుంటాను.

"ఏమిటే మట్లాడవు. అతన్ని ఆలోచనల దగ్గరే ఆపేస్తున్నావా? లేక ఇంకేమైనా..!?" లలిత మాటలకు జవాబివ్వకపోతే ఇక చెలరేగిపోతుంది. ఏదో ఒకటి చెప్పి ప్రస్తుతానికి దానిబారి నుంచి తప్పించుకోవాలి.

"అదేం కాదే ఆ కొటేషన్ గురించే ఆలోచిస్తున్నాను. ఎలాగైనా దాన్ని సంపాదించామా ఇండస్ట్రీలో మనకు ఎదురుండదు."

"చెప్పానుగా దాని గురించి నువ్వు మరిచిపోయి, అది మనకే వచ్చేసిందనుకో. తరువాత జరగాల్సిన విషయాలు ప్లాన్ చేసుకో. ఇది నా హామీ. "

"అంత నమ్మకంగా ఎలా చెబుతున్నావు? నీకేమైనా జ్యోతిసం తెలుసా?"

"జ్యోతిషం కాదు. మరేం కాదు. సాగర్ గ్రూప్ ఆఫ్ ఇండస్ట్రీస్‌లో ఒక ముఖ్యమైన పోస్టులో ఉన్న వ్యక్తి నాకు బాగా తెలుసు. అతనికి విషయమంతా వివరించాను. అతనిదేం తక్కువ పోస్టు కాదు. ఎం.డి తరువాత ఇతనిదే నిర్ణయం. ఇతనెంత చెబితే ఎం.డి అంతేనట. కాబట్టి నో టెన్షన్. నో థింకింగ్. కేవలం ఒకే ఒక్క ఆలోచన నీ మనసులోకి రానివ్వు. ఈ కొటేషన్ నీకే గ్రాంట్ అయితే ఫరదర్‌గా తీసుకోవలసిన అంశాలపై దృష్టిపెట్టు."

లలిత మాటలకు ఆమెలో ఒక్కసారి జోష్ కలిగింది. "నిజమా! మరి ఇంత ఆలస్యంగా చెబుతావేం. ఈ విషయం ముందుగానే ఎందుకు చెప్పలేదు?"

"కాస్త ఆనందాన్ని దాచుకో. నిజంగా నీ ఆలోచన, టెన్షన్ బిజినెస్ గురించేనా లేక సాగర్‌పై మనసు పోతోందా?"

అబ్బ. దీనితో వచ్చిన చిక్కే ఇది. కాలికివేస్తే మెడకు, మెడకు వేస్తే కాలికి వేస్తుంది. ఎలాగోలా విషయాన్ని రాబడుతుంది. చెబితే ఒక గోల. చెప్పకపోతే మరోగోల. ఎలా దీనితో వేగేది?

"ఆగవే కాస్త మనం కలిసినప్పుడు వివరాలు చెబుతానుగానీ, ఇప్పటికి వదిలెయ్యవే లల్లీ..పిల్లీ..తల్లీ!"

అటునుంచి పకపకా నవ్వు వినిపించింది.

"అమ్మాయిగారు దారిలోనే ఉన్నారన్నమాట. సాగర్‌లాంటి వాళ్ళతో జాగ్రత్త. అటుచేసి ఇటుచేసి ఏదో మాయచేసేస్తారు. చివరకు తాము చేసిందే రైటనిపిస్తారు."

"ఏయ్! ఎక్కువ మాట్లాడావంటే చూస్కో. మీ బావతో చెబుతాను" మళ్ళీ అటునుంచి నవ్వు వినిపించింది.

అనుకున్నంతా అయ్యింది. చివరకు ఎలాగోలా తన ఆలోచనలు సాగర్ చుట్టూ తిరుగుతున్నాయని గ్రహించింది. ఈ సంగతి ఆ సాగర్‌కు మోసెయ్యదు కదా! చూస్తుంటే దీనికి సాగర్, శర్మలతో మంచి స్నేహమే కుదిరినట్లుంది. మరీ ఆ శర్మను చూడగానే దీని ముఖంలో వెలుగే వెలుగు. సరే చేసేదేమున్నది.

తానెంతో తెలివిగలదానినని, ఏ విషయం అంత త్వరగా బయటపడనని, ఎవరినీ లెక్కపెట్టనని అమ్మానాన్నలతో సహా చాలామంది అభిప్రాయం. కానీ ఒక్క లలిత దగ్గరే తాను దొరికిపోతుంది. ఇదిగో మళ్ళీ ఇలా సాగర్ ఒకడున్నాడు. తనను ఎన్ని రకాలుగా చికాకు పెట్టాలో అన్ని రకాలుగా పెడుతున్నాడు. వీళ్ళిద్దరూ ఒకటైతే తన పాట్లు ఎలా ఉంటాయి? తననసలు లెక్కలోకి తీసుకుంటారా? వాళ్ళే నిర్ణయాలు తీసుకుని తనపై రుద్దేందుకు ప్రయత్నిస్తారా? అయినా తానంత తెలివితక్కువదా, ప్రతి విషయంలోనూ దొరికిపోవటానికి? వాళ్ళ నిర్ణయాలు వాళ్ళు తీసుకుంటే తన నిర్ణయాలు తనకుంటాయి. చూద్దాం ఇదెటు తీసుకెళ్తుందో.

"ఏమిటే ఆఫీసు నుండి రాగానే కాఫీ తాగకుండా అంత ఆలోచనలో పడ్డావు? ఏదైనా సీరియస్ ప్రాబ్లమా? ఆఫీసుదా? పర్సనలా?" అమ్మ మాటలకు ఉలిక్కిపడింది.

ఇదేమిటి అమ్మ ఇలా అడుగుతుంది, ఆఫీసు సంగతా లేక పర్సనల్ విషయమా అని. అందరూ తన మనసుని చదివేస్తున్నారా ఏమిటి ఊరికే పసిగట్టేస్తున్నారు.

ఛ. ఈ సాగర్ పరిచయమైనప్పటినుండి తను తానుగా ఉండలేకపోతోంది. తన ప్రవర్తనలోను, మాటలోను ఆలోచనా తీరులోను ఏదైనా మార్పు వచ్చిందా? ఇంతకుముందు అతిశయంతో అందర్నీ ఆరడుగుల దూరంలోనే ఉంచేది. ఇప్పుడు ఎవరికి వారు ఆ హద్దు దాటి ముందుకు వచ్చేందుకు ప్రయత్నిస్తున్నారనిపిస్తోంది. అందరిలోనూ తాను చులకన అయిపోతోందా? ఇంతకు ముందులా ఉండలేకపోతోందా? ఎందుకింత మార్పు? ఇది ఇక్కడితో ఆపకపోతే తన ఇగో దెబ్బతినటం ఖాయం. దాన్ని కోల్పోయిన తరువాత అందరిలో తానూ ఒకలా ఉండటం కల్ల. లాభంలేదు. తన ప్రత్యేకతను తాను చాటుకోవలసిందే, అది సాగర్ దగ్గరైనా, మరెవరి దగ్గరైనా!

తన ఆలోచనలో తానుంటే అమ్మ మళ్ళీ రెట్టించింది.

"ఆఁ ఏమీలేదమ్మా. ఏదో కొటేషన్ గురించి" తేలిగ్గా అన్నది.

"ఆఫీసు పని గురించా? ఇంకా ఏమిటో అనుకున్నాను. అయినా ఇంటికొచ్చిన తరువాత కూడా ఆఫీసు ఆలోచనలేనా? ఇక లాభంలేదు. మీ నాన్నగారితో చెబుతానుండు. పందొమ్మిదేళ్ళ పిల్లవు. నీ ఈడుపిల్లలు చూడు. చక్కగా ఆడుతూ పాడుతూ ఎంత చలాగ్గా ఉంటారో. నువ్వూ ఉన్నావు. ఎంతసేపూ ఆఫీసు విషయాలు తప్పితే ఒక అచ్చటా ముచ్చటా అంటూ లేదు"

"అమ్మా! అమ్మా! అంతటితో ఆపవే. ఇప్పుడు నేనేం కానిపని చేయటంలేదు. మనల్ని నమ్ముకుని అటు ఆఫీసులోకానీ, ఇటు ఫ్యాక్టరీలోగానీ పదిహేనువందల మంది బతుకుతున్నారు. మనం ఒక్క తప్పటడుగు వేశామా వారందరి జీవితాలు గోవిందా! అందుకే అంత అప్రమత్తత. తెలిసి కూడా నువ్వేమిటో ఊహించుకుని నా మీద ఎగురుతావు"

కూతుర్ని చూసి ఆప్యాయంగా నవ్వింది సుమిత.

"చక్కగా నీ ఈడువాళ్ళంతా కలల్లో తేలిపోతారే. ఎప్పుడు పెళ్ళిచేసుకుని మొగుడితో ఎగిరిపోదామా అని చూస్తుంటారు. నీకేమో ఆ ధ్యాసేలేదు. నీ గురించి నీకెప్పుడూ పట్టదు. నీకు కలలు రావు. కోరికలు లేవు. ఉన్నదల్లా వ్యాపారం ఎలా అభివృద్ధి చెయ్యాలా. లక్షకు మరో లక్ష ఎలా కూడబెట్టాలా అన్న ఆలోచనే తప్ప మరొకటి ఉండదాయె. ఎలా చెప్పు నీతో!"

"ఇప్పుడేమిటి నేనర్జంటుగా పెళ్ళిచేసుకుని వెళ్ళిపోవాలి అంతేకదా! నేను వెళ్ళిపోతే నువ్వూ నాన్న నన్ను వదిలి ఉండగలరా? అయినా ఇప్పటికిప్పుడు సంబంధం ఎక్కడ దొరుకుతుంది ఆలోచించు?"

"ఏమిటీ? నీకు పెళ్ళిపై మనసు పోతోందన్నమాట. ఇకనేం. శుభం. ఈ విషయం మీ నాన్నగారి చెవిన వెయ్యకపోతే నాకు నిద్రపట్టదు. ఉండు" హడావుడిగా గదిలోనుండి పరుగుతీసింది.

ఇదేమిటి ఎక్కడినుండి ఎక్కడికెళ్ళాను. చివరకు అమ్మ దగ్గర కూడా దొరికిపోయాను. ఇందుకు సాగర్ పరిచయమే కారణం. నా వ్యక్తిత్వానికి, నా ఆలోచనలకు భిన్నంగా నా జీవితాన్ని తన చేతుల్లోకి తీసేసుకుంటున్నాడు. ఇందులో ఎక్కడా నా ప్రమేయం కనబడటంలేదు.

ఇదిగో తోక అంటే అదిగో పులి అన్నట్టుగా ఎవరికి వారు తనమాటల్ని వాళ్ళకు అనుకూలంగా అన్వయించుకుంటున్నారు. గత పదిపదిహేనురోజులుగా నా జీవనశైలి నా చేతుల్లో ఉండటం లేదు. ఎవరికివారే ఏదేదో అర్థాలు తీసుకుంటూ తన మాటల్ని పట్టించుకోవటంలేదు.

జీవితమంటే ఇంతేనేమో! ఒక్కొక్కసారి మన ప్రమేయం లేకుండానే అన్నీ జరిగిపోతాయేమో. అదెలా సాధ్యం? తన మాటకు విలువలేకుండా తన గురించి అమ్మానాన్న నిర్ణయాలు తీసేసుకుంటారా? వీల్లేదు. తన జీవితం తన నిర్ణయం మేరకే ఉండాలి. మరొకరి చేతుల్లోకి వెళ్ళకూడదు. ఎట్టి పరిస్థితుల్లోను తన అహం దెబ్బతింటే తాను తట్టుకోలేదు. అందుకే అమ్మ ఎన్నిసార్లు పెళ్ళని పోరుపెడుతున్నా పెళ్ళయితే తన జీవితం మరొకరి నిర్ణయాలపై ఆధారపడి ఉంటుందనే భయంతో ఎప్పటికప్పుడు ఏవేవో సాకులు చెబుతోంది.

కానీ ఇప్పుడు పరిస్థితులు తన చేయి దాటిపోయేటట్టుగా ఉన్నాయి. తన మనసు తన అదుపులో ఉండేటట్టు కనబడటంలేదు. అదే గనుక జరిగితే? అమ్మో తాను భరించలేదు. మరిప్పుడు కింకర్తవ్యం?

సాగర్ వంటి వ్యక్తులకు సాధ్యమైనంత వరకు దూరంగా ఉండటమే పరిష్కారం అవును. అదే సరైన పరిష్కారం

ఈ నిర్ణయంతో ఆమె మనసు శాంతించింది.

మర్నాడు మెకానిక్ షాపు అడ్రసు చెప్పి కారు తీసుకురమ్మని డ్రైవర్‌కు పురమాయించింది, తాను వెళితే ఎక్కడ సాగర్ ఎదురుపడతానోనన్న అనుమానంతో. మరో అర్ధగంటలో డ్రైవర్ కారు తీసుకొచ్చాడు. ఆమె అనుమానమే నిజమైంది. డ్రైవర్ వెళ్ళేసరికి అక్కడ సాగర్, శర్మ ఇద్దరూ తిష్టవేసుక్కూర్చున్నారట. కారుతోపాటు డ్రైవర్ బిల్లు కూడా తెచ్చాడు. దాన్ని అందుకుని కసిగా చింపి పారేసింది. అంతలో లలిత నుంచి ఫోన్ వచ్చింది.

"ఏమిటే! బ్యూటీ కారుకోసం డ్రైవర్‌ను పంపించావంట. పాపం అక్కడ నీ కలల రాకుమారుడు నీకోసం కళ్ళు కాచేలా ఎదురుచూస్తూ కూర్చున్నాడట.."

"షటప్ అండ్ మైండ్ యువర్ టంగ్!"

"ఏమిటే ఇదంతా కోపమే. ఎవరిమీద? మధ్యలో ఈ అమాయకురాలి మీద కోపం చూపితే ఎలాగే?"

"పిల్లీ! ఇంకోసారి ఆ సాగర్ పేరెత్తావంటే నువ్వెక్కడుంటే అక్కడికొచ్చి చంపేస్తాను"

"అమ్మా తల్లీ! నీ కలల రాకుమారుడి గురించి నా చావు ఎందుకులేగానీ, ఇవాళ ప్రోగ్రాం ఏమిటి?"

"ఇప్పటికే నాలుగురోజులుగా ఆఫీసు పనులు పెండింగ్‌లో పడ్డాయి. ముందుగా వాటిని క్లియర్ చేసిన తరువాతే ఏ ప్రోగ్రామైనా"

"ఒకే! అయితే నీ పని అయిన తరువాత నాకు ఫోన్ చెయ్యి" ఫోన్ పెట్టేసింది.

Post your comments

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)